

Ochrona osób wykład

Ochrona dzikiej przyrody
Politechnika Gdańska (PG)

12 pag.

20.02.2013.

Istota przygotowania i prowadzenia ochrony

Państwo nie jest stanie utrzymać i zapewnić bezpieczeństwa. Dla tego pozwala społeczeństwu chronić się na własną rękę (uczyć się sztuk walki, być ochraniani przez firmy, mieć monitoring, alarmy, zabezpieczenia).

Ochrona jest biznesem. W PL ta „armia” liczy około 250 tysięcy osób zatrudniających byłych policjantów, żołnierzy, strażaków.

Głównymi celami analizy stanu bezpieczeństwa jest badanie zagrożeń:

- Zaistniałych, czyli zdarzeń, które miały wpływ na bezpieczeństwo osób, mienia i innych wartości
- Potencjalnych, czyli prognozowanie zagrożeń mogących wystąpić w bliższej lub dalszej przyszłości.

Szczegółowymi celami analizy stanu niebezpieczeństwa może być:

1. Wskazanie ogólnej charakterystyki (cech) podmiotu i przedmiotu ochrony
2. Wskazanie stopnia nasilenia czynników, zdarzeń i zjawisk mających wpływ na bezpieczeństwo
3. Wskazanie zależności i zachodzących pomiędzy stanem zagrożenia a poziomem zabezpieczenia technicznego i ochrony fizycznej
4. Przedstawienie struktury zagrożeń w odniesieniu do określonych osób, miejsc, obszarów, obiektów, mienia i innych wartości
5. Ustalenie okresów- czasu w jakim występują zagrożenia i jego związków z miejscem ich występowania (tzw. Związek czasowo-przestrzenny)
6. Wskazanie osób mających bezpośredni i pośredni związek z zagrożeniem (sprawcy i inne osoby)
7. Wypracowanie ogólnej orientacji- kierunków w jakich powinny zmierzać działania ochronne
8. Określenie form, metod i technik realizacji czynności mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa (w kierunkach: rozpoznanie, zapobieganie i wykrywanie zagrożeń oraz osób i czynników je wywołujących)
9. Ustalenie ilości i jakości sił i środków niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań ochronnych
10. Dokonanie rozpoznania i oceny jakości, poprawności zadań realizowanych lub już wykonywanych w zakresie zapewniania bezpieczeństwa osób i mienia i innych wartości
11. Wypracowanie podstaw do operatywnego planowania a następnie organizowania, realizacji i koordynacji czynności ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa

Analizę stanu zagrożeń prowadzi się wg następujących etapów

- Analiza wstępna- w ramach jej
 - Charakteryzuje się ogólnie przedmiot i podmiot ochrony a także badań
 - Podaje się ogólną diagnozę stanu zagrożenia ze wskazaniem rozwoju , czasu i miejsc zaistniałych zdarzeń
 - Dokonuje się stosowanych porównań, zestawień i wykazów zależności ze wskazaniem okresów i danych porównawczych (dane statystyczne, liczbowe)
 - Zamieszcza się dane statystyczne, opisy określonych faktów
- Analiza zasadnicza- właściwa- w której przy uwzględnianiu danych z analizy wstępnej następuje:
 - Wyodrębnianie poszczególnych elementów przedmiotu badań i wskazanie ich wzajemnego oddziaływania (wpływu) na całość badanego problemu
 - Klasyfikacja (uszeregowanie) i ukazanie niezbędnych informacji i ustaleń w odniesieniu do całości zagrożenia i poszczególnych jego przejawów
 - Wykazanie związków czasowo- przestrzennych i czasowo- przyczynowych zagrożeń
 - Ocena słuszności stosowanych dotychczas działań zmierzających do rozpoznania zagrożeń, a także przeciwdziałania im i wykrywania ich sprawców
 - Prognozowanie zagrożeń, poprzez przewidywanie w oparciu o realne wskaźniki, aktualnego stanu zagrożenia oraz stanów, które występują w przyszłości
 - Wskazywanie jakie zagrożenia w jakich miejscach i o jakim czasie oraz przez kogo wywołane (spowodowane) mogą wystąpić w bliższej lub dalszej przyszłości

Prognoza zagrożeń jest niezbędnym ogniwem łączącym aktualne działania (zadania bieżące) z działaniami, które powinny być przewidziane, zaplanowane i wykonywane w związku z ewentualnym zagrożeniem. Takie wyprzedzające działania są najbardziej skuteczne i pożądane- powodują że czynności ochronne mają cechę tzw. Progresji działania.

- Wnioski końcowe- ta część analizy stanowi swoistą syntezę poszczególnych elementów składających się na dwie pierwsze części i zawiera;

- Odniesienie do skuteczności dotychczas realizowanych zadań mających zapewnić bezpieczeństwo w jego różnych aspektach
- Konkretnie wskazania zadań do wykonywania aby to bezpieczeństwo zachować, a nawet o ile to potrzebne poprawić.

Wnioski końcowe stanowią podstawę wdrażania w życie poszczególnych elementów organizacji działań związanych z ochroną osób, mienia i innych wartości, w kontekście dokonanej analizy stanu zagrożenia. W praktyce mogą przybierać dwojaką postać tj:

- Opisową- ciągłą tzn. ujęcie wniosków w sformułowania ustaleń (wyniku) analizy oraz wskazania zadań (czynności) do wykonania z uwzględnieniem ich celu, terminów, miejsca, środków, sposobów i osób (podmiotów) mających je realizować

Przedstawione w analizie stanu zagrożenia zadania, zjawiska i czynniki dla zachowania przejrzystości opracowania powinny być ujęte w bezpośrednim związku z szeroko rozumianymi działaniami ochronnymi.

Struktura zagrożeń

Pod tym pojęciem należy rozumieć wszystkie nagminne jak też sporadyczne występujące naruszenia prawa, które w zależności od rodzaju działań mogą stanowić przestępstwa, zabójstwa, rozboje..

Należy zauważyć, że rozmiary, struktura i dynamika przestępczości zależą od: systemu prawa, które decyduje, jakie zachowanie jest przestępstwem, a jakie nie oraz organizacji i sprawności aparatu ścigania. Ponadto wpływ mają takie czynniki, jak zaangażowanie społeczeństwa, potępienie społeczne, sytuacja gospodarcza, funkcjonowanie aparatu władzy, stosunki społeczne...

Wymienione rodzaje zdarzeń nie stanowią pełnego i zamkniętego katalogu. Mogą występować też inne.

Miejsca zagrożeń

Z punktu widzenia prawidłowej organizacji działań ochronnych, istotnym jest wyodrębnienie (poznanie i zbadanie) rozmieszczenia występujących zagrożeń, czyli poznanie tzw. Geografii zagrożeń (przestępczości).

Zagrożenia można lokalizować różnorodnie np. poprzez opisanie miejsca występowania- konkretna ulica, plac, kwartał, odcinek ogrodzenia. Dokładna lokalizacja zaistniałych przestępstw, wykroczeń oraz innych zdarzeń może być podstawą do określenia stopnia zagrożenia danego miejsca, czyli umiejscowienia lokalizacji strefy zagrożenia.

Czas zagrożeń

Ważnym składnikiem analizy stanu zagrożenia jest ustalenie i zbadanie czasu występujących zagrożeń i związanych z tym zależności. Czas ten powinien być określony w miarę precyzyjnie z uwzględnieniem różnych uwarunkowań np.:

- Nasilenie ruchu osobowego
- Czasu funkcjonowania zakładu
- Przemieszczania się osoby ochranianej
- Zmianowości służb ochronnych

Przedziały czasowe w aspekcie zaistniałych przestępstw i wykroczeń mogą dotyczyć

- Pory roku
- Kwartałów (w odniesieniu do rocznej produkcji zakładów)
- Miesiące (letnie, zimowe)
- Dni miesiąca (w kontekście wypłaty)
- Dni tygodnia
- Okresu doby (dnia nocy)
- Godziny

Rozpoznanie zagrożeń

Na efektywne organizowanie działań ochronnych ma także posiadanie odpowiednich informacji o osobach mających bezpośredni lub pośredni związek z czynami karalnymi tzw. Rozpoznanie elementu przestępczego.

W zakres informacji tego typu może wchodzić m.in. wiedza o:

- Przeszłości kryminalnej
- Nagannym (obecnym lub przeszłym) życiu
- Kontaktach z elementem podejrzanym
- Kontaktach handlowych, sutenerskich, przemytniczych
- Miejscach grupowania się tych osób
- Miejscach zażywania narkotyków, spożywania alkoholu, paserstwa.

Skuteczność działań ochronnych

Stałym elementem analizy stanu zagrożenia powinny być wskaźniki obejmujące skuteczność- efektywność prowadzonych działań ochronnych.

Pomiar i wykazywanie skuteczności realizacji zadań związanych ochroną osób, mienia i obiektów powinien odzwierciedlać:

- Efektywność ogólną określonego podmiotu np. całej firmy, ogniwa konwojowego, służb wartowniczych

- Efektywność zespołu (grup) zadaniowych realizujących ochronę np. zmiany wartowniczej, grupy konwojowej, zespołu interwencyjno- alarmowego
- Efektywność poszczególnych pracowników realizujących zadania ochronne np. ile ujęli sprawców kradzieży lub innych czynników, w ilu przypadkach nie dopuścili do powstania określonej szkody, jak realizowali poszczególne czynności.

Organizacja i realizacja zadań ochronnych

Na stan bezpieczeństwa mają wpływ czynniki wewnętrzne i zewnętrzne.

Czynniki wewnętrzne- to powstające sprzeczności społeczne w zakresie współistnienia określonych systemów politycznych, partyjnych, religijnych, czy też niezgodność stawianych celów, a ponadto frustracja społeczna, wrogość, fanatyzm, nacjonalizm.... Drugą grupę zagrożeń bezpieczeństwa wewnętrznego stanowi działalność grup przestępczych, mafie, spiski. Spiskowcy, grupy wywrotowe mają za cel zdobycie wpływów w sprawowaniu władzy przy użyciu szantażu politycznego, przewrotu, zamachu stanu.

Z punktu widzenia organizacji i wykonywania czynności ochronnych, istotne jest uwzględnienie czynników decydujących o sposobie przygotowania i realizacji ochrony. Są to:

- Stan zagrożenia (aktualny, prognozowany)
- Obowiązujące przepisy prawne
- Siły, środki będące w dyspozycji
- Oczekiwania zlecającego (nadzorującego) ochronę
- Wytyczne i wskazania kompetentnych podmiotów
- Przygotowanie- predyspozycje pracowników

Organizacja działań ochronnych to zespół wzajemnie uzupełniających się przedsięwzięć i konkretnych czynności, polegających na:

- Analizowaniu, planowaniu i przygotowaniu pracowników ochrony do wykonywania zadań
- Właściwym ich rozmieszczeniu w terenie
- Koordynacji ich działań
- Nadzorowaniu (kontrolu) oraz ich oceny
- Stosowaniu (adekwatnie do potrzeb) systemów (urządzeń) technicznych

W ramach etapu III- przygotowanie zasobów niezbędnych do osiągnięcia celu następuje:

1. Zgromadzenie potrzebnych zasobów ludzkich (pracowników ochrony)
2. Dokonanie podziału organizacyjnego sił (pracowników ochrony) stosownie do koncepcji zamierzonych działań ochronnych
3. Zgromadzenie niezbędnych środków technicznych (transportu, łączności, środków przymusu bezpośredniego) i przydzielenie ich wykonawcom
4. Odpowiednie rozmieszczenie pracowników ochrony i posiadanych środków
5. Sprawdzenie stopnia gotowości pracowników ochrony do działań
6. Przygotowanie pracowników ochrony, m.in. przeszkolenie w razie potrzeby

W ramach etapu IV- realizacji zaplanowanego działania następuje:

1. Systematyczne monitorowanie realizacji zadań, ze wszystkimi obowiązującymi wymogami prawa i założeniami taktycznymi, przez kompetentne osoby
2. Stałe nadzorowanie i kontrolowanie wszystkich zespołów i pracowników realizujących przydzielone zadania
3. Bieżące analizowanie podejmowanych działań w celu uchwycenia nieprawidłowości, które należy bezzwłocznie usunąć.

W ramach etapu V- ocena działań obejmuje:

1. Poprawność określenia założeń planu działania
2. Słuszność zastosowanych form i sposobów działania (taktyka i technika)
3. Adekwatność użycia sił i środków
4. Zgodność realizacji zadań z planem działania
5. Praworządność, celowość, efektywność, skuteczność, poufność, użyteczność czynności wykonywanych przez poszczególnych pracowników i zespoły zadaniowe

W realizacji działań ochronnych biorąc pod uwagę poszczególne zadania, które należy wykonać, należy ponadto uwzględnić:

- Charakter (rodzaj) działalności ochronnej np. ochrona zakładu pracy, konwojowania mienia
- Przepisy prawne odnoszące się do określonej działalności np. ustawa o ochronie osób i mienia oraz przepisy wykonawcze

- Wewnętrzne regulacje dotyczące funkcjonowania określonego podmiotu- instytucji, firmy, pionu ochrony, np. instrukcje, regulaminy, wytyczne, wskazania
- Praktykę- zwyczaje obowiązujące w odniesieniu do poszczególnych podmiotów realizujących zadania ochronne, oparte np. na doświadczeniach, możliwościach i warunkach realizacji, potrzebach.

Z punktu widzenia całości organizacji działań ochronnych należy wskazać kilka istotnych czynności

- Określenie struktury działań
- Planowanie zadań do realizacji
- Przekazywanie zadań do wykonania
- Określenie systemu wymiany informacji i systemu łączności
- Ustalenia dotyczące współpracy wewnątrz organizacyjnej oraz zewnętrznej
- Określenie zasad rozliczania pracowników ochrony
- Wypracowania zasad- wskazać taktycznych dotyczących sposobu realizacji zadań
- Ustalenie- przygotowywanie określonych dokumentów związanych zarówno z organizacją, jak też przyszłą realizacją zadań
- Określenie systemu i zasad prowadzenia kontroli i nadzoru

20.03.2013.

Pod pojęciem „struktura działań” należy rozumieć:

- Rodzaj- charakter działania
- Racje- podstawy realizacji zadania
- Okres- czas realizacji zadania
- Miejsce- rejon realizacji zadania
- Sposób- metody, techniki realizacji zadania
- Siły- osobę lub osoby realizujące działania
- Środki- wyposażenie niezbędne do realizacji zadania

Zasadniczymi przejawami formalizacji zadań pracowników ochrony na różnych szczeblach organizacyjnych są:

- Zasady zadań (obowiązków i uprawnień) pracownika
- Algorytmy czynności dla poszczególnych stanowisk wykonawczych

Zasady zadań (obowiązków i uprawnień) zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami, powinny być opracowane w postaci odpowiedniego dokumentu. Powinien on być opatrzony datą sporządzenia oraz podpisami: kompetentnego przełożonego oraz pracownika którego zakres dotyczy. W treści zakresów zadań (obowiązków i uprawnień), jak sama nazwa mówi, powinny być ujęte wszystkie zadania (obowiązki), a także związane z tymi uprawnieniami, które ma realizować określony pracownik na danym stanowisku pracy- zgodnie z jego opisem, np. szef ochrony, dowódca zmiany, wartownik, konwojent. Zakresy zadań (obowiązków i uprawnień) powinny być okresowo aktualizowane np. po dodaniu lub ujęciu określonych zadań pracowników.

Algorytmy czynności- to zestawienia zadań (czynności) do wykonywania przez pracownika ochrony w związku z wystąpieniem określonego zdarzenia lub potrzebą wykonywania czynności w określonej sprawie np. podczas ochrony osoby, pobierania wartości pieniężnych do konwoju, zabezpieczania imprezy masowej itp.

Do zadań szefa ochrony w szczególności należy:

- Opracowanie planu ochrony i innej dokumentacji ochronnej
- Organizowanie ochrony jednostki
- Planowanie zadań dla podległych pracowników
- Kierowanie działem ochrony
- Sprawowanie nadzoru i kontroli nad wykonywaniem zadań ochrony
- Prowadzenie instruktaży i zajęć szkoleniowych z pracownikami ochrony oraz dokumentowanie tych czynności
- Podejmowanie działań zmierzających do stałego doskonalenia form i metod ochrony jednostki
- Dokonywanie okresowych pisemnych analiz i ocen stanu bezpieczeństwa jednostki
- Informowanie kierownika jednostki o stanie zagrożenia i ochrony jednostki
- Sprawowanie nadzoru nad przechowywaniem broni i amunicji oraz ewidencjonowaniem
- Udział w naborze pracowników
- Dokonywanie ocen przydatności zawodowej podległych pracowników

Do kryteriów decydujących o rodzaju przydzielonego zadania można zaliczyć:

- Typ ochranianego obiektu (inne zadania np. pracownicy ochraniający obiekty przemysłowe, inni zaś pracownicy ochraniający obiekty handlowe, czy pracownicy ochraniający banki)
- Miejsce w jakim ma pełnić służbę pracownik ochrony. Zadania przydzielone poszczególnym pracownikom, związane z miejscem pełnienia służby muszą zawierać szczegółowe obowiązki i uprawnienia wynikające z charakteru wykonywanych czynności
- Funkcja pełniona przez pracownika ochrony. Zakres uprawnień i zadań jest zależny od pełnionej funkcji. Inny zakres ma np. szef ochrony, zastępca szefa ochrony, dowódca zmiany, wartownik czy konwojent. Zadania związane z pełnieniem obowiązków na danym stanowisku powinny być szczegółowo opisane w planie ochrony, instrukcjach, regulaminach, a ponadto to przedstawione każdemu pracownikowi w zakresie jego obowiązków i uprawnień.

Kalkulacja sił i środków ochrony powinna określić liczbę sił i środków niezbędnych do ochrony jednostki. Dokonując kalkulacji sił i środków należy mieć na uwadze:

- Założenia taktyczne ochrony
- Zachowanie proporcji sił i środków do prognozowanego zagrożenia chronionej jednostki
- Wsparcie sił ochrony wszelkimi dostępnymi środkami technicznymi
- Koordynując działania poszczególnych grup pracowników ochrony

Dysponując niezbędną ilością sił i środków, należy dokonać ich dyslokacji (posterunki stałe i doraźne, patrole, zasadzki, grupy interwencyjne) na terenie chronionego obiektu w miejscach (na trasach) wymagających ochrony. Dokonując dyslokacji sił i środków należy być pod uwagę kierunki zagrożenia, punkty ważne i newralgiczne itp.

SUFO- specjalistyczne uzbrojone funkcje ochronne. Mogą być wyposażone w:

- Broń palną krótką wraz z amunicją- pistolety i rewolwery
- Broń palną długą wraz z amunicją- pistolety maszynowe, strzelby, gładko lufowe
- Broń sygnałową wraz z nabojami
- Środkami przymusu bezpośredniego na które zgodnie z odrębnymi przepisami wymagane jest pozwolenie na broń:
 - Broń gazową- pistolety i rewolwery
 - Ręczne miotacze gazu
 - Paralizatory elektryczne

Pracownicy wewnętrznej służby ochrony mogą być wyposażeni w środki przymusu bezpośredniego (kajdanki, pałki ochronne wielofunkcyjne, psy obronne) i uzbrojeni w środki przymusu bezpośredniego (broń gazową, ręczne miotacze gazu, paralizatory) oraz w broń palną w ilościach umożliwiających wykonywanie zadań z zastrzeżeniami, że;

- Liczba egzemplarzy broni palnej krótkiej, broni gazowej, ręcznych miotaczy gazu i paralizatorów elektrycznych nie może przekroczyć stanu etatowego dwóch zmian pracowników wewnętrznej służby ochrony
- Liczba egzemplarzy broni palnej długiej, z wyjątkiem karabinów nie może przekroczyć stanu etatowego pracowników wewnętrznych służby ochrony niezbędnego do ochrony największej liczby konwojów wykonywanych przez pracowników wewnętrznej służby ochrony w jednym czasie.

Pracowników wewnętrznej służby ochrony w zależności od potrzeb wyposaża się w:

- Łączność bezprzewodową
- Hełmy oraz kamizelki kuloodporne
- Maski przeciwgazowe
- Latarki elektryczne
- Środki opatrunkowe
- Środki transportu

Fizyczna i techniczna ochrona osób i mienia

Ochrona osób- polega na działaniach mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa życia, zdrowia i nietykalności fizycznej.

Ochrona mienia- polega na działaniach zapobiegających przestępstwom i wykroczeniom przeciwko mieniu, a także przeciwdziałających powstawaniu szkody wynikającej z tych zdarzeń oraz nie dopuszczających do wstępu osób nieuprawnionych na teren chroniony.

Ochrona osób i mienia realizowana jest w formie:

- Bezpośredniej ochrony fizycznej
 - Stałej lub doraźnej- kontakt wzrokowy agenta (grupy) z chronioną osobą, mieniem
 - Polegającej na stałym dozorcze sygnałów przesyłanych, gromadzonych i przetwarzających w elektronicznych urządzeniach i systemach alarmowych
 - Polegający na konwojowaniu wartości pieniężnych oraz innych przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych
- Zabezpieczenia technicznego, polegającego na

- Montażu elektronicznych urządzeń i systemów alarmowych, sygnalizujących zagrożenie chronionych osób i mienia oraz eksploatacji konserwacji i naprawach w miejscach ich zainstalowania
- Montażu urządzeń i środków mechanicznego zabezpieczenia oraz ich eksploatacji, konserwacji, naprawach i awaryjnym otwieraniu w miejscach zainstalowania

17.04.2013.

Metody ataków na osoby mogą być następujące:

- Z użyciem broni palnej z bliskiej odległości
- Z użyciem broni palnej z dalekiej odległości
- Z użyciem materiałów wybuchowych
- Urowadzenia

Porwanie to metoda dość skomplikowana, ponieważ w fazie realizacyjnej wymaga udziału następujących zespołów:

- Wywiadowczego
- Planistycznego
- Atakującego
- Ukrywającego porwaną osobę
- Podejmującego okup/ pieniądze/ za uwolnienie porwanej osoby

Etapy ataków na osoby

Żeby grupa ochrony mogła działać efektywnie musi znać motyw i metody oraz etapy działania zamachowców przygotowujących atak na osobę. Wyróżnić można 5 etapów poprzedzających atak na osobę:

1. Wybór celu ataku
2. Inwigilacja/obserwacja celu ataku
3. Planowanie ataku
4. Wykonywanie ataku
5. Ucieczka i wykorzystanie ataku

Celem inwigilacji jest odpowiedź m.in. na następujące pytania:

- O której godzinie „cel” wychodzi z domu
- Czy posiada ochronę i w jakiej liczbie, o jakim uzbrojeniu, wyposażeniu
- Jaką trasę udaje się do pracy i w jaki sposób w czasie jazdy jest chroniony
- Jakiego pojazdu używa
- Gdzie i kiedy spożywa posiłki
- Czy są to czynności stałe, czy zmienne
- Jakie posiada inne przyzwyczajenia i nawyki
- Jaki jest najbardziej dogodny termin, miejsce i metody ataku

Wyróżnia się następujące formy inwigilacji

- Obserwację pieszą
- Obserwację z wykorzystaniem środków transportu
- Obserwację stacjonarną

24.04.2013.

Informacje i dane uzyskane z rozpoznania służą do opracowania szczegółowego planu działania.

Plan ataku uwzględnia skuteczność działania:

- Zaskoczenie, które potęguje skuteczność działania
- Teren np. wzniesienia uniemożliwiają zauważenie zespołu atakującego
- Pokrycie, gdyż zespół atakujący musi mieć możliwość dosięgnięcia celu posiadaną bronią
- Pole widzenia
- Przewaga zespołu atakującego nad grupą ochrony pod względem siły ognia/liczby i jakości broni/
- Odwrócenie uwagi od mającego nastąpić ataku
- Szkoleniowego przeciwnika zaplanowanego ataku
- Zajęcie określonych pozycji, przed samym atakiem, bez wzbudzenia podejrzeń

Kluczową sprawą jest, aby grupa ochrony była w stanie rozpoznać etapy ataków.

Celem ochrony jest udaremnienie któregoś z tych celów.

Grupa ochrony największy wpływ może mieć na etap zbierania informacji o celu ataku. Jest to jedyny moment, gdy grupa ochrony może rozpoznać zamiary zamachowców, jeszcze przed przeprowadzeniem ataku oraz odwieść zespół ataku od jego przeprowadzenia.

PRZECIWDZIAŁANIE ATAKOM NA OSOBY

Cele wywiadu ochronnego

- Ogólny- ustalenie, czy osoby ochranianej grozi niebezpieczeństwo i czy istnieją powody do zamachu na jej życie
- Szczegółowy- zbieranie informacji i określenie, czy potencjalni zamachowcy odpowiadają jakiejś kategorii osób, które zagrażały osobie ochranianej

Rozpoznanie potencjalnych zagrożeń wymaga od grupy ochrony:

- Aktualizowania kompleksowej wiedzy dotyczącej szczególnych zagrożeń osoby ochranianej
- Analizy, oceny i informowania konkretnej grupy ochronnej odnośnie potencjalnych zagrożeń w oparciu o dostępne informacje uzyskane np. od grupy wywiadowczej i potwierdzone przez grupę obserwacyjną
- Rozpoznanie symptomów bezpośredniego ataku

W przypadku, gdy stopień zagrożenia osoby ochranianej jest znaczny lub ranga osoby ochranianej jest wysoka, można utworzyć odrębną grupę wywiadu ochronnego. Grupa ta dla skuteczności działania potrzebuje informacji, które odpowiedzą na pytania:

- Kto? Co? Dlaczego? Gdzie? Kiedy? Czym? Jak?

Podczas wywiadu, grupa wywiadu ochronnego powinna zmierzać do uzyskania następujących informacji:

- Czy istnieje specyficzne zagrożenie dotyczące osoby ochranianej
- Czy zagrożenia te związane są np. z krajem, regionem lub grupą etniczną z której wywodzi się osoba ochraniana albo jej wyznaniem
- Czy osoba ochraniana była w przeszłości celem ataku jeśli tak to czyjego
- Czy miejsce gdzie osoba ma przebywać w przeszłości była celem, jest jakaś grupy przestępcze, bywały ekscesy itp.
- Jaki jest cel wizyty osoby ochranianej
- Czy wizyta osoby ochranianej wzbudzi emocje określonych osób lub grup w stosunku do tej osoby
- Czy w regionie lub w mieście, w którym osoba ochraniana będzie przebywać zamieszkują osoby z zaburzeniami psychicznymi, które w przeszłości wysuwały groźby pod adresem jakichkolwiek osób i czy mogą stanowić zagrożenie dla osoby ochranianej
- Jaki jest stopień zagrożenia osób, z którymi spotykać się będzie osoba ochraniana, jakie grupy przestępcze wysuwały groźby wobec tych osób, jaka jest ich taktyka działania, jakie informacje dotyczące tych osób są dostępne
- Czy istnieją grupy przestępcze interesujące się wizytą osoby ochranianej i czy mogą one stosować potencjalne zagrożenie osoby ochranianej
- Jakiego rodzaju przestępczość występuje na terenie przyszłej wizyty osoby ochranianej
- Czy pojawiły się zagrożenia w jakimkolwiek z miejsc, w których przebywać będzie osoba ochraniana, szczególnie w hotelu, w którym się zatrzyma
- Czy prowadzone są roboty drogowe lub zmienne wzdłuż podstawowych tras przejazdu osoby ochranianej

15.05.2013

Podczas wywiadu, grupa wywiadu ochronnego powinna zmierzać do uzyskania następujących informacji:

- Czy istnieje specyficzne zagrożenie dotyczące osoby ochranianej
- Czy zagrożenia te związane są np. z krajem, regionem lub grupą etniczną, z której wywodzi się osoba albo jej wyznaniem religijnym bądź też „konkurencją”
- Czy osoba ochraniana była w przeszłości celem ataku, jeżeli tak to czyjego
- Czy w regionie lub w mieście, w którym osoba ochraniana będzie przebywać, działają zorganizowane grupy przestępcze podejrzewane o dokonywanie zamachów
- Jaki jest cel wizyty ochrony ochranianej
- Czy wizyta osoby ochranianej wzbudzi emocje określonych osób lub grup w stosunku do tej osoby
- Czy w regionie lub w mieście, w którym osoba ochraniana będzie przebywać zamieszkują osoby z zaburzeniami psychicznymi, które w przeszłości wysuwały groźby pod adresem jakichkolwiek osób i czy mogą one stanowić zagrożenie dla osoby ochranianej
- Jaki jest stopień zagrożenia osób, z którymi spotykać się będzie osoba ochraniana, jakie grupy przestępcze wysuwały groźby wobec tych osób, jaka jest ich taktyka działania, jakie informacje dotyczące tych osób są dostępne
- Czy istnieją grupy przestępcze interesujące się wizytą osoby ochranianej i czy mogą one stanowić potencjalne zagrożenie osoby ochranianej

- Jakiego rodzaju przestępczość występuje na terenie przyszłej wizyty ochranianej osoby

Do obowiązków pracowników ochrony prowadzących wywiad ochronny w szczególności należą:

- Pozyskiwanie informacji z wszelkich możliwych źródeł (policja, straż miejska)
- Gromadzenie i analiza informacji o decydującym znaczeniu z określeniem priorytetu ich ważności pod kątem zapobiegania atakowi
- Szybkie przekazywanie dowódcy grupy wywiadu relacji o działaniach i uzyskanych informacjach. Zebrane dane (zdjęcia, opisy) powinny być przekazane wszystkim członkom grupy ochrony
- Koordynowanie „czynnych” działań gromadzenia informacji. Działania te powinny obejmować infiltrację tłumu i rozporządzenie symptomów mających na celu wykrycie obserwacji

W trakcie czynności rozpoznawczych pracownik ochrony powinien ustalić

- Usytuowanie obiektów w którym przebywać będzie osoba ochraniana
- Zapasowe drogi dojazdu, objazdu, czasu przejazdu, pobytu w obiekcie, dojazdu do najbliższego szpitala i policji
- Miejsce dojazdu o sposób zabezpieczenia przez administrację obiektu
- Miejsce postoju pojazdu osoby ochranianej i grupy ochrony
- Czy istnieje wyjście zapasowe z obiektu, do którego może podjechać pojazd w przypadku potrzeby szybkiej ewakuacji osoby ochranianej
- Trasę przejścia od wyjścia z samochodu do miejsca dłuższego pobytu i drogę powrotu
- Usytuowanie klatek schodowych, którymi osoba ochraniana będzie się poruszała, lokalizację wind i wyjść awaryjnych oraz rozmieszczenie środków ppoż.
- Miejsce, które zajmie osoba ochraniana w obiekcie i miejsce dla pracowników grupy ochrony
- Lokalizację toalet a także miejsc w których osobę ochranianą można byłoby przetrzymywać z chwilą wystąpienia zagrożenia
- Ile osób, poza ochranianą będzie przebywać w obiekcie i jaki obowiązuje system ich kontroli
- Jakie imprezy towarzyszące odbywać się będą w sąsiedztwie pomieszczenia, w którym przebywać będzie osoba ochraniana
- Czy w rozpoznawanym obiekcie zatrudnione są inne służby ochrony, jeśli tak, to określić zasady współdziałania
- Czy ktoś przed pracownikiem rozpoznania zasięgał informacji o udziale osoby ochranianej w imprezie lub o jej pobycie w obiekcie
- Sposób postępowania i działanie grupy ochrony w przypadku ataku, zagrożenia pożarem lub w innych sytuacjach (np. wybuch gazu, bomba w obiekcie itp.)
- Czy konieczne będzie użycie służb specjalistycznych celem sprawdzenia obiektu pod względem pirotechnicznym

W fazie realizacyjnej pracownik rozpoznania winien być na miejscu przewidywanego pobytu osoby ochranianej na jedną godzinę przed jej przybyciem w celu:

- Wskazania miejsca zatrzymania samochodu osoby ochranianej przez osobę witającą
- Pilotowania osoby ochranianej i ochrony rozpoznaną trasą do miejsca docelowego
- Rozstawienia posterunków
- Pozostania w miejscu do odjazdu

W przypadku konieczności udania się do następnego miejsca pobytu

Wykrywanie obserwacji to procedury mające na celu rozpoznanie pojedynczych lub grupy osób, które obserwują potencjalny cel ataku. Etap obserwacji celu ataku oraz pracowników ochrony jest jednym z nielicznych kiedy przeciwnik jest widoczny, dlatego grupa ochrony musi być wyczulona na obserwację (pamiętając że sama obserwacja nie jest atakiem).

Wykrywanie obserwacji pieszej

- Nagłe zatrzymanie się i odwrócenie do tyłu
- Zmiana kierunku i prędkości
- Zatrzymanie za budynkiem

Wykrywanie obserwacji przy użyciu pojazdów

- Wykonywanie skrętu w miejscu gdzie to jest niebezpieczne
- Przejechanie na czerwonym
- Zatrzymywanie zaraz przed zakrętem

Wykrywanie obserwacji stacjonarnej- można do nich zaliczyć

- Samochody zaparkowane z osobami wewnątrz
- Osoby napotymane w sąsiedztwie znacznie częściej niż to normalne
- Samochody z większą liczbą lusterek, lub lusterkami większymi
- Ludzie o niestosownym ubiorze

- Robotników, którzy nie wydają się nie robić

29.05.2013

Cele działań ochrony

Głównym celem działań ochronnych jest zapewnienie bezpieczeństwa osobie ochranianej przed bezpośrednim atakiem zagrażającym jej życia lub zdrowiu (usiłowanie zabójstwa, rozboju, wymuszeń, napaści, uprowadzenia itp.)

Dowódca ochrony jest odpowiedzialny za:

- Planowanie, organizowanie i kierowanie pracą zespołu ochronnego
- Utrzymanie kontaktów z personelem osoby ochranianej w celu zapewnienia na czas wymiany info dot. Rozkładu dnia, nie planowanych czynności, zasad ochrony itp.
- Przydzielanie pracownikom konkretnych zadań i ustalenie zasad ich współdziałania
- Wyposażenie zespołów ochronnych w sprzęt tj. środki łączności, pojazdy, broń, środki medyczne i inne
- Bezpieczeństwo osoby ochranianej- tzw. „bliska ochrona ciała”
- Dokonywanie poprawek i zmian w taktyce ochronnej, dostosowując je do aktualnych potrzeb i ewentualnego zagrożenia
- Stałe utrzymanie łączności z centrum decyzyjnym

Ochronę można podzielić na 3 podstawowe grupy tzw. Sekcje

- Eskortową
 - Pracownicy ochrony stale przebywający przy osobie ochranianej, którzy są przy osobie ochranianej, którzy specjalnie dobrani, przeszkoleni w walce, w użyciu broni, z dużym doświadczeniem. Stanowią oni ochronę a jednocześnie osłonę.
- Pojazdów
- Ochrony

5.06.2013

Sekcja eskortowa

W skład sekcji eskortowej wchodzi pracownicy ochrony stale przebywający przy osobie ochranianej, którzy są specjalnie dobrani, przeszkoleni w walce w użyciu broni, z dużym doświadczeniem. Stanowią oni ochronę dla osoby ochranianej, a więc ostatnią przeszkodę do pokonania przez zamachowca. Ich zadaniem jest zasłonięcie osoby ochranianej własnym ciałem, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Celem eskorty jest szybkie i bezpieczne dostarczenie osoby ochranianej do miejsca przeznaczenia, którym może być np. miejsce pracy, zamieszkania, miejsce uroczystości, stadion, teatr, sklep itp.

Eskortę formuje się w zależności od stopnia zagrożenia. Eskorta musi spełniać w czasie pracy 2 zadania i to cały czas tj:

1. Obserwacja
2. Zdolność do interwencji

Wyróżnia się 2 rodzaje eskorty ochronnej tj:

1. Otwartą- do 3 pracowników ochrony
2. Zamkniętą- 4 do 6 pracowników ochrony

Sekcja pojazdów

Zajmuje się przygotowaniem i przeprowadzeniem transportu osoby ochranianej, odpowiednim dostosowaniem pojazdów, utrzymaniem ich w stałej gotowości i doskonałym stanie technicznym, pilnowaniem w czasie postojów, a przede wszystkim zapewnieniem osobie ochranianej najwyższej klasy kierowców, umiejących sobie radzić w każdej sytuacji i w każdych warunkach.

Jazdę samochodem w ochronie można podzielić na 3 rodzaje:

- Jazda zapobiegawcza- bezpieczna
- Taktyczna- defensywna
- Bojowa- ofensywna

Sekcja ochrony

Przeprowadza działania związane z planowaniem ochrony, zabezpieczeniem elektronicznym, kontrolą dostępu, ochroną tras i pomieszczeń, współpracą z władzami, policją oraz zabezpieczeniem tajności informacji działań itp.

Sekcja ochrony składa się z czterech podsekcji:

- Antybombowej- min 3 osoby
- Antypodsłuchowej- min 3 osoby
- Antyobserwacyjnej- min 3 osoby
- Antysaperskiej- 2 osoby- snajper i dowódca, takich dwójek może być kilka

Pracownicy ochrony zapewniają bezpieczeństwo najczęściej w:

- Rezydencji (miejscu zamieszkania, domku letniskowym)
- Hotelu
- Miejscu

Przez całą dobę w rezydencji powinien znajdować się min 1 pracownik ochrony, który pełni służbę na posterunku w rezydencji lub w jej najbliższym otoczeniu np. w budynku gospodarczym, garażach itp.

Do jego zadań należy:

- Znajomość topografii ochranianego obiektu i terenu przyległego do niego personelu obsługi, domowników, sąsiadów i ich zwyczajów, pojazdów
- Kontrola urządzeń alarmowych oraz badanie przypadków naruszenia zabezpieczenia
- Swobodny dostęp osób upoważnionych
- Udzielenie pomocy ochranianej osobistej w sytuacji alarmowej

W stałym miejscu zamieszkania osoby ochranianej powinno być wydzielone tzw. „bezpieczne schronienie”, czyli specjalne pomieszczenie na wypadek bezpośredniego ataku na rezydencje. Pomieszczenie takie jest niezbędne do przetrzymania osoby ochranianej i jej rodziny z dala od zagrożenia przez ok. 15-20 min. Bezpieczne schronienie powinno:

- Zapewnić szybkie przemieszczenie osoby ochranianej bez narażenia jej życia
- Posiadać awaryjne (zapasowe) wyjście, środki przeciwpożarowe, przycisk alarmowy, zapasowy telefon, oświetlenie itp.
- Mieć wzmocnione okna, drzwi, okratowanie, podwójne zamki

Pracownik ochrony powinien przestrzegać odpowiednich zasad:

- Zachować czujność wobec osób w ubraniach pracowników strojów komunalnych
- Dopilnować, aby wszyscy potrafili obsługiwać alarm
- Opracować plan ucieczki
- Wracając do domu, klucze do drzwi wejściowych należy mieć „pod ręką” aby w razie potrzeby ich nie szukać
- Lista z numerami Tel

Podczas ochrony osoby w rezydencji powinny być strefy ochrony, czyli pierścienie bezpieczeństwa:

- Ochrona osobista- pracownicy ochrony przebywają w bezpośredniej bliskości i stanowią ostatnią przeszkodę
- Strefa ochrony wewnętrznej- mury budynku
- Strefa ochrony zewnętrznej- ogrodzenie, bramy, alarmy

Osoba ochraniana podczas podróży najczęściej zatrzymuje się w hotelu. Dla bezpieczeństwa konieczne jest wyznaczenia 3 pierścieni:

- Pierścień wewnętrzny- otaczający piętro lub apartament albo pokój zajmowany przez osobę ochranianą. Rozciąga się na piętra poniżej, powyżej i pokoje obok. Zazwyczaj te pokoje są zajmowane przez ochronę. Do pokoju osoby ochranianej wstęp powinni mieć tylko jej współpracownicy, skontrolowani goście oraz sprawdzona obsługa. Często zajmuje się całe piętro. A gdy jest więcej osób rezerwuje się 2-3 piętra. Aby można było sprawdzić personel hotelowy, pracownik rozpoznania powinien wcześniej uzyskać od dyrekcji listę personelu obsługi uprawnionej do obsługi
- Pierścień środkowy- rejon poza pokojami i piętrami pierścienia wewnętrznego
- Pierścień zewnętrzny- może nim być hol hotelowy lub teren hotelu, o ile jest położony na obszarze strzeżonym. Zadania ochronne w pierścieniu zewnętrznym realizują służby ochronne hotelu w porozumieniu z dowódcą ochrony.

Miejsce pracy

- Wewnętrzny- obejmuje pomieszczenia zajmowane przez osobę ochranianą. Pracownicy i sprawdzeni goście
- Środkowy obejmuje pomieszczenia bezpośrednio przylegające do pomieszczeń ochranianego. Dobrze jak można zaraz pod mieć garaż (pilnowany)
- Zewnętrzny- hol, korytarz, wejścia do wind, schody prowadzące do osoby ochranianej

Wszystkie osoby posiadające prawo wstępu do budynku powinny być odpowiednio skontrolowane i zidentyfikowane zanim uzyskają zezwolenie na wejście. Aby realizować te czynności:

- Karty identyfikacyjne ze zdjęciem dla osób zatrudnionych (czytniki linii papilarnych, siatkówki oka)
- Całodobowy dyżur ochrony przy wejściu do budynku
- Zobowiązać pracowników ochrony do meldowania o wszelkich podejrzanych osobach, pakunkach lub parkujących w najbliższym otoczeniu pojazdach
- Ustalić zasady współdziałania z policją w sytuacjach zagrożenia
- Ustalić możliwość korzystania z zapasowych wejść i wyjść

- Prowadzić okresowe rozpoznanie obiektu i systemu ochrony w celu oceny stopnia jego bezpieczeństwa

Ochrona konwojów

Konwój można zdefiniować jako zorganizowany zespół osób, pojazdów odbywających wspólne przejście, przejazd w celu zwiększenia bezpieczeństwa i sprawnego pokonania zaplanowanej trasy.

Eskorta zaś to zestaw sił i środków przeznaczonych do ochrony konwoju.

Konwój jest to ochrona przenoszonych lub przewożonych wartości pieniężnych oraz innych wartościowych lub niebezpiecznych przez właściwie wyszkoloną i wyposażoną grupę konwojentów, posiadającą wewnętrzną strukturę oraz działającą wg określonej taktyki, poruszającą się po wcześniej zaplanowanej trasie.

Głównym celem konwoju jest dostarczenie mienia do adresata w stanie nienaruszonym.

Szczerogółowym celem konwoju jest ochrona i zabezpieczenia transportowanego mienia przed kradzieżą, rabunkiem, zniszczeniem i zaginięciem od chwili przejęcia opieki nad mieniem do momentu przekazania go w miejscu przeznaczenia.

Konwoje wg przedmiotu można podzielić na ochraniające:

- Pieniądze
- Przedmioty niebezpieczne
- Przedmioty wartościowe

Konwoje wg miejsca ich realizacji można podzielić na:

- Wewnętrzne- na terenie obiektu
- Zewnętrzne

Wg zasięgu prowadzenia można podzielić na

- Lokalne- w tej samej miejscowości
- Zamiejscowe

Wg posiadanego wyposażenia

- Uzbrojone w broń palną
- Nieuzbrojone

W sposobu przemieszczania:

- Piesz
- Wykonywane przy pomocy środków transportu

Wg składu grupy ochronnej

- Jednoosobowe
- Wieloosobowe

Wg procesu planowania można podzielić na:

- Stałe- wykonywana na podstawie długoterminowych umów lub stałych potrzeb jednostki
- Doraźne

Wg faz realizacji

- Jednofazowe- 1 miejsca pobrania i 1 zdania
- Wielofazowe więcej niż 1 miejsce pobrania mienia

Taktyka działania sprawców napadów na konwoje sprowadza się do ataku w dogodnym miejscu i okolicznościach, wyeliminowania ochrony, zaboru mienia i ucieczki z miejsca wypadku.

Sprawcy przed dokonaniem napadu na konwój przeprowadzają z reguły tzw. Rozpoznanie przestępcze. W tym celu obserwują potencjalny obiekt napadu.

Przedmiotem rozpoznania najczęściej jest:

- Spodziewana wartość mienia
- Czas i sposób transportu
- Czas przemarszu lub przejazdu konwoju
- Liczba osób biorących udział w konwoju
- Uzbrojenie i wyposażenie konwojentów
- Zabezpieczenie techniczne środków transportu
- Poziom wykształcenia konwojentów

Najczęściej stosowane metody działania sprawców należy zaliczyć:

- Atak przy wyjściu z obiektu (początek trasy)

- Przed wejściem do obiektu (koniec trasy)
- Na trasie przez zajechanie
- Na trasie przez staranowanie
- Na trasie poprzez zastosowanie blokady
- Na trasie przez ostrzelanie
- Na trasie przy pomocy metody „na policjanta”
- W trakcie „inkasa”

Klasyczny algorytm w przypadku napadu:

- Włączyć alarm we wszystkich pojazdach
- Opuścić strefę zagrożenia, nie wykluczając staranowania pojazdu i udac się do policji
- W sytuacji braku możliwości ucieczki próba obrony w ostateczności z użyciem broni, stosując się do następujących zasad:
 - Użyć broni tylko w celu obezwładnienia
 - Minimalizować skutki użycia broni
 - Nie narażać postronnych
- Zawiadomić policję
- Po odparciu atak udzielić pomocy poszkodowanym
- W zależności od rozwoju sytuacji czekać lub jechać na policję